

Het New Rotterdam Jazz Orchestra.

foto Andreas Terlaak

New Rotterdam Jazz Orchestra treedt op met gitarist Anton Goudsmit

‘Nieuwe aanpak maakt de optredens leuker’

door **Mischa Beckers**

Enkele jaren terug ging bij Rotterdam Jazz Orchestra het roer om. De huidige bezetting, met belangrijke bandleiders uit de hedendaagse jazz, niet per se uit Rotterdam, brengt allesbehalve standaard big-band secties mee. Het orkest treedt graag met gasten op en kiest voor een kenmerkende aanpak. Zondag laat het New Rotterdam Jazz Orchestra met gitarist Anton Goudsmit in Porgy en Bess in Terneuzen horen waar dat toe leidt.

Het energieniveau bij dit ensemble is doorgaans hoog. Met Goudsmit, bekend van Ploctones en New Cool Collective, stijgt dit onherroepelijk verder. „Anton zochten we uit omdat we het een te gekke muzikant vinden”, zegt trombonist en oprichter Louk Boudesteijn. „Hij past goed bij de vrijheid die we hanteren. Anton kan ook alle kanten uit. Je kunt alles doen, van een mooi jazzliedje en heel kleine dingen tot funk en eard rocken. En dat met een redelijk vrije aanpak, hoewel we toch met een grote groep zitten, dus we moeten echt wel dingen afspreken”. Hoe zit het met die vrije aanpak,

die Goudsmit onlangs omschreef als ‘modular arranging’? Boudesteijn legt uit: Het programma leunt op twee kanten: sommige stukken laat men expres open en andere zijn wat meer gearrangeerd. „Dan heeft iemand gewoon een heel duidelijk idee bij de klank van zo’n stuk. Als dat echt zo moet zijn dan wordt het wat meer opgeschreven. Wat Anton zelf heel graag wilde, en wij ook, is dat een aantal stukken niet op voorhand gearrangeerd zijn. Eigenlijk arrangeer je ter plekke. En we hebben natuurlijk wel een heleboel dingen als houvast. Met die stukken van Anton werkt dat heel goed: heel veel ritmische informatie, een bepaalde maatsoort, een flow, een harmonisch ritme of iets dat er is. Hij heeft daar dan zo’n tien verschillende ritmische ideeën bij, die hij ook zelf speelt en vaak afwisselt”. Volgens Boudesteijn geldt als uitdaging voor de rest al die stukken, en in dit geval die verschillende ritmische ideeën, goed te kennen. Elk bandlid kiest ter plekke wat hij of zij daarmee doet. „Het leuke is dat je weet dat iemand dat kan doen. Je moet dus steeds opletten en beslissen wat jij alleen of met anderen kunt spelen.” Met zijn allen constant arrangeren, op het podium, dat is opletten ge-

blazen en vergt discipline? „Vooral bij die ritmische dingen. Daar moet je echt in duiken. Je moet de verantwoordelijkheid nemen voor de harmonie en het ritme en je moet in principe in je eentje alles neer kunnen zetten want anders gaat iedereen op elkaar staan wachten.” Boudesteijn zocht voor dit nieuwe orkest dan ook naar mensen die zelf schrijven. „Iedereen schrijft eigen muziek, iedereen heeft een band, het zijn eigenlijk allemaal bandleiders. Iedereen doet zijn eigen projecten en dat maakt het een creatief collectief. Je kan iedereen verantwoordelijkheid geven met iets te komen en iedereen voelt zich daardoor ook betrokken. Het gaat om de muziek en niet om de aanpak maar goed, de muziek wordt hierdoor ook echt leuker”. Bezetting: Rob van de Wouw en Jan van Duikeren (trompet), Louk Boudesteijn (trombone), Juliane Gralle (tuba), Morris Kliphuis (hoorn), Cyrille Oswald en Miguel Boelens (saxofoons), Bart Wirtz (saxofoons, fluit), Tini Thomsen (klarinetten, baritonsaxofoon), Mark Schilders (drums), Johan Plomp (bas), Reinier Baas (gitaar).

Zondag 6 januari, Porgy en Bess, Terneuzen, 15.00 uur.